

Sygn. akt II Ca 1028/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Elżbieta Woźniak
Sędziowie:	SO Sławomir Krajewski (spr.) SO Zbigniew Ciechanowicz
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Idzikowska-Chrzęszczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2013 roku w S.

sprawy z powództwa **R. Z. i J. Z.**

przeciwko **S. Z.**

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gryfinie

z dnia 29 maja 2012 r., sygn. akt I C 154/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego S. Z. na rzecz powodów R. Z. i J. Z. kwotę 600 (sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt II Ca 1028/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 maja 2012 roku, sygn. akt I C 154/11 Sąd Rejonowy w Gryfinie:

- zasądził od pozwanego S. Z. na rzecz powoda R. Z. kwotę 4537,50 zł z ustawowymi odsetkami od 23 maja 2011 roku,
- oddalił powództwo w pozostałym zakresie,
- zasądził od pozwanego S. Z. na rzecz powoda J. Z. kwotę 4537,50 zł z ustawowymi odsetkami od 23 maja 2011 roku,
- oddalił powództwo w pozostałym zakresie,

5. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 1194 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że powództwo o zachówek okazało się zasadnym w zakresie kwoty 4537,50 zł w stosunku do każdego z powodów.

W szczególności w ocenie Sądu w sytuacji, gdy w skład spadku nie wchodziły żadne przedmioty majątkowe, dla ustalenia substratu zachowku miarodajny był wyłącznie przedmiot darowizny dokonanej przez spadkodawcę B. Z. w dniu 19 marca 1999 roku na rzecz pozwanego, w postaci udziału w wysokości 1/2 we współwłasności nieruchomości położonej w T., przy ul. (...), której wartość była w sprawie bezsporną (72.600 zł).

W ocenie Sądu doliczenie tej darowizny do spadku, w trybie art. 993, 994 § 1 kc i 995 § 1 kc, winno nastąpić niezależnie od chwili jej dokonania, gdyż została ona dokonana na rzecz pozwanego, który jest spadkobiercą ww.

Orzekając, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 100 kpc, o kosztach procesu Sąd Rejonowy miał na uwadze, że powództwo zostało uwzględnione w 65 % oraz wysokość tych kosztów poniesionych przez każdą ze stron.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł pozwany i zaskarżając wyrok w całości, wniósł o jego zmianę, poprzez oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sądowi pierwszej instancji zarzucono naruszenie prawa materialnego, to jest art. 994 § 1 kc, poprzez zaliczenie do masy spadkowej darowizny dokonanej na więcej niż 10 lat od otwarcia spadku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadną i jako taka podlegała oddaleniu.

Sąd Odwoławczy podziela ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i przeprowadzone w ich świetle rozważania prawne. Nie zachodzi, przeto konieczność i potrzeba powielania tychże wywodów (vide: wyrok SN z dnia 16 lutego 2006 r., IV CK 380/05, LEX nr 179977).

Przeciwko zasadności rozstrzygnięć zawartych w zaskarżonym wyroku nie mogą przemawiać zarzuty podniesione w apelacji skarżącego.

Zgodnie z art. 994 § 1 kc przy obliczaniu zachowku nie dolicza się do spadku drobnych darowizn, zwyczajowo w danych stosunkach przyjętych, ani dokonanych przed więcej niż dziesięć laty, licząc wstecz od otwarcia spadku, darowizn na rzecz osób nie będących spadkobiercami albo uprawnionymi do zachowku.

Prawidłowa wykładnia tego przepisu powinna być taka, że niemożność doliczania do spadku po upływie dziesięciu lat, licząc wstecz od śmierci spadkodawcy, dotyczy tylko darowizn, które dokonane były na rzecz osób obcych, nie będących ani spadkobiercami, ani uprawnionymi do zachowku.

W tej kwestii Sąd Okręgowy podziela stanowisko zgodnie wyrażane w orzecznictwie (vide: wyrok SA w Białymstoku z dnia 1 czerwca 2004 r., I ACa 285/04 i wyrok SA w Białymstoku z dnia 12 listopada 1996 r., I ACr 308/96) oraz doktrynie prawa (por: Andrzej Kidyba (red.), Elżbieta Niezbecka, Komentarz do art. 994 Kodeksu cywilnego, Lex el., stan prawny 2011.11.15).

Mając na uwadze wszystko powyższe należało, na podstawie art. 385 kpc, orzec jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego zapadło na podstawie art. 108 § 1 kpc i art. 98 § 1 i 3 kpc, przy uwzględnieniu konieczności uznania pozwanych za przegrywających to postępowanie w całości i jego kosztów poniesionych przez powodów, w postaci wynagrodzenia ich pełnomocnika procesowego.